

Végiggondolva

VISSZHANG - LXVIII. évfolyam, 30. szám, 2024. július 26.

Az USA-ban tett látogatása után Orbán fontosnak tartotta elmondani, hogy neki Trump gazdaságélénkítő javaslatai közül „A jövőben legyen adómentes a borraivaló!” tetszett a legjobban.

Márpedig ha fontosnak tartotta, akkor, ahogy őt ismerjük, neki már egészen biztosan tervei is vannak ezzel a gondolattal. Amit a hívei azonnal meg is erősítettek, a legkülönbébb közösségi fórumokon és betelefonáló műsorokban: „Kellenek az ilyen törvénymódosítások, nálunk is, nemcsak Amerikában! Biztos, hogy sok a fölösleges adóteher az embereken. Jusson eszetekbe a pálinkafőzés! Ugye, milyen jó volt, hogy annak is eltörölték az adózását? Szóval igenis gondoljuk végig!” Rendben: gondoljuk végig, és vegyük komolyan a miniszterelnök feltételezhető elszántságát. Ő tehát ezzel fogja majd Trump nyomába lépve megszabadítani a magyar társadalmat a fölösleges adózások nyomasztó terheitől. A mi igazi megmentőnként. Akkor tehát hogy is lesz ez majd?

A terv végrehajtásának egyetlen akadálya, hogy *Magyarországon most is adómentesek a borraivalók.* Szokványos körülmények között ez természetesen azonnal megtorpedózná az említett tervet, csakhogy a mi körülményeink semmiképpen sem szokványosak. Ezért mi jóhiszeműen csak úgy képzelhetjük el a folytatást, hogy miután a miniszterelnök értesült a tényállásról (ami amúgy nem túl gyakori helyzet), szokása szerint túllép rajta, és azonnal belekezd megkeresni a rést a falon. Amire rá is talál abban a miniszteri rendeletben, amely bizonyítja: *az adómentesség alól is léteznek kivételek.* A rendelet alapján ugyanis (és ezt máris sokan említették a fórumokon) a *felszolgálati díjat* be kell építeni a számlába, és így az is az adó- és járulékköteles tételek része. Itt tehát lesz mit felszabadítani a kormányfőnek. Akinek most már csak azt kell megoldania, hogy valahogy emögé is oda lehessen csempészni a nagy tekintélyű Trumpot mint az akciót megerősítő ötletgazdát. Gondoljuk végig tehát azt is, hogy mit tehet a miniszterelnök ezért a célért. Mi sem egyszerűbb: gyorsan levelet ír Trumpnak, arra kérve őt, hogy ugyan, segítse már ki a szorult helyzetéből. És ha nem esik nehezebbre, *a borraivaló mellett a felszolgálati díjat is említse meg* az adómentesnek javasolt témák között. Majd írja meg ennek tényét egy viszonyválaszban, neki és a magyar népnek.

Ha továbbra is ragaszkodunk a helyzet végiggondolásához, azt fogjuk látni, hogy Trump boldogan teljesíti a kérést. Ugyan, mibe kerül neki még valamire kiterjeszteni az adómentesítést?! És már megy is Orbánnak a válaszlevél, amely a megerősítést tartalmazza: igen, Trumpnál a felszolgálati díjak is kiemelt helyen szerepelnek az adómentességre kiszemelt tételeknél. Nyugodtan lehet rá hivatkozni a nemzetmentési akcióban!

Csakhogy a tapasztalatok szerint náluk az ilyen helyzetekbe könnyen becsúszhatnak fatális hibák.

Trumpnak ugyanis olykor az a képzete támad, hogy Orbán a törökök vezére. Így nagyon is elképzelhető, hogy a levelet nem Budapestre, de még csak nem is Felcsútra, hanem Isztambulba küldik. És ki tudja, ott kinek a kezébe nem kerül! Még az is előfordulhat, hogy egy ottani Orbánéba, aki maga is azt szeretné, ha egy ilyen ötlettel szerezhetne magának népszerűséget. És mivel teli van aktivitással, belevág, és végre is hajtja.

Nekünk pedig most azt kell végiggondolnunk, hogy mit is teszünk majd abban a helyzetben, amelyben ott állunk a nyomasztó hírral szemben: bár a magyar miniszterelnök volt az, aki minden módon ki akarta használni a nagy ötlet kínálta lehetőséget, a törökök aratták le a dicsőséget! Hát jó nekünk már megint elszünnünk egy ekkora vereséget, a törököktől?! Nem, ez nekünk egészen biztosan nem jó, ezért bármennyire is csábító, esetleg még szórakoztató is, mégsem azzal jutunk többre, ha a miniszterelnöknek az ilyen és ehhez hasonló mondatait gondoljuk végig. Mert, mint látható: ettől legfeljebb meggárgyulni lehet, de normális helyzetekig eljutni semmiképp sem. Ezért talán inkább azt kéne végiggondolnunk: mi

történne, ha olyan miniszterelnökünk lenne, aki nem az ilyen és ehhez hasonló konklúziókért utazik el a mi drága pénzünkön az USA-ba, és békemissziónak se nevezi a tárgyalását. Ezt javasoltam is egy csoportban, a fészen, de azt mondták (és okkal): *utópia*. Ha jól értettem, amúgy inkább konkrét tettekben, cselekvésekben gondolkodnak. Ami rendben is van, csak annál meg az szokott gondot okozni, hogy ilyenkor – mármint a cselekvések során – mit is jelent pontosan a „végigvinni” kifejezés előtagja. Tehát a „végig”. Ami, ugye, torkollhat észszerűségbe is, de erőszakba is. Amire ott nem volt válasz. Egyelőre tehát itt tartanak, legalábbis néhányan, a „végiggondolásban”, és ez annál mindenképp hasznosabb, mint azon rágódni, hogy milyen lesz, amikor a kormányfő forradalmi úton megszünteti a borraivalók nem létező adóterhét. Mindenesetre ezzel mégiscsak közelebb kerültünk ahhoz, hogy majdnem olyannak nézzünk ki, mint akik egy normális országban élnek. És gondoljuk csak végig...